

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

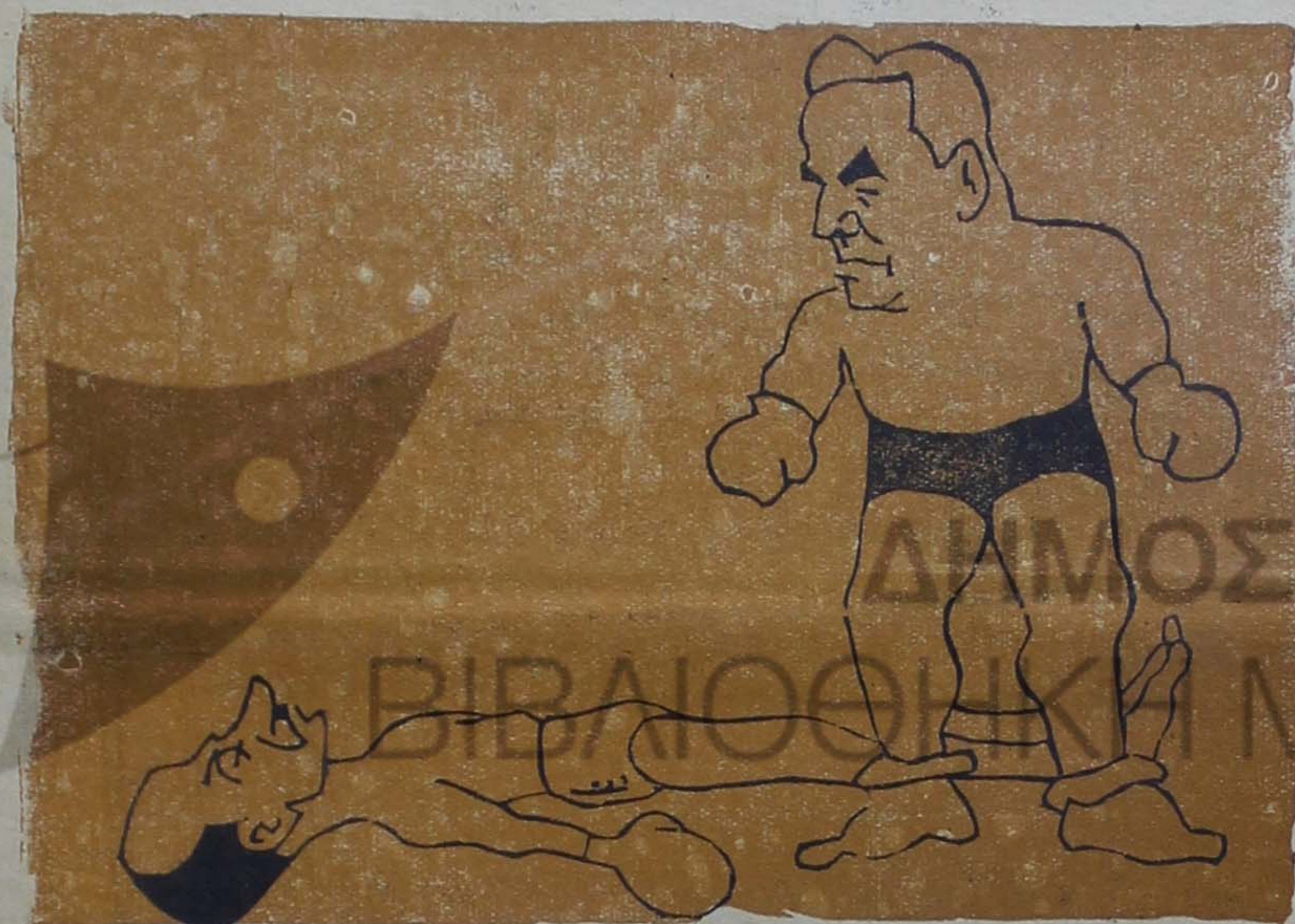
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 34

“ΝΟΚ ΑΟΥΤ”

Το αποτέλεσμα της πυγμαχίας της παρελθούσης Κυριακής

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

(Κυριακή πρωί. Ο Μανώλας στο έκλογικό του κέντρο, περιτοιχιζόμενος απ' τους επίτελεις του. Καταφθάνει ο πρώτος διαγγελεύς:)

Μανώλας.— Πώς πάει η ψηφοφορία;

Διαγγελεύς.— Όπως μου είπαν, όχι πολύ καλά. Στα δέκα ψηφοδέλτια, παίρνουμε τὰ δύο...

Μανώλας.— Αδύνατον!

Διαγγελεύς.— Έτσι μου είπαν. **Μανώλας.**— Ενισχύσατε γρήγορα τους εκλογικούς τομείς.

Ώσημάκη! Πάνε βγάνε ένα λόγο, να τονωθῆ τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ.

Ώσημάκης.— Ξέρω, τί λόγο θέλουν αὐτοί, ἀλλὰ δὲν κάνει νὰ τὸν πῶ μεγαλοφώνως.

Μανώλας.— Πές τον ἀδελφέ!

Ώσημάκης (κλείων τὸ μάτι).— Δὲν κάνει σοῦ λέω. Εἶναι ἀπὸ

τοὺς λόγους πὸν δὲν ἀπαγγέλλονται ἀλλὰ λέγονται ψιθυριστὰ στ' αὐτί.

Μανώλας.— Τελοσπάντων, μάνε ὅ,τι θέλεις. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τονωθῆ τὸ φρόνημα, ἀλλέως χάνομεν τὸν ἐκλογὴν.

Τρούμπας.— Πάναγιά μ'! Ἄμ ὕσπρα μὲ τί μοῦτρα θὰ πῶν στοῦ γκαφινέ μ'!

Δαλάς.— Γιὰ δὲ ρὲ κατ' ἀθρόπ! Μὲ τ' μπρώτ' βαρῶν ἀποχωρητήριον (ἀποχώρησιν).

Ζαλακώστας.— Νὰ γίνῃ ἐξόρμησις κατὰ τετράδας πρὸς τὰ ἐκλογικὰ κέντρα, καὶ νὰ δημοσιογηθῆ ἡ ἐντύπωσις τοῦ ὄγκου μας!

Ὅμιλῶ, ὡς χρηματίσας ἄλλοτε ἀξιωματικός.

(Κυριακή ἀπόγευμα ὥρα 5η)

Μανώλας.— Κύριοι, δὲν ἔχω πλέον γαμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ νίκη μας εἶναι ἀσφαλής.

Τρούμπας.— Ἄπ' τοῦ στόμας στὶ στ' Θεοῦ τ' αὐτί.

Ώσημάκης.— Μετεστράφη τὸ ρεῦμα;

Μανώλας.— Εἶναι ἓνα μυστικόν, τὸ ὁποῖον θὰ μάθετε μετὰ τὸ τέρμα τῆς ψηφοφορίας

Ώσημάκης.— Δὲν μπορεῖς νὰ μᾶς τὸ πῆς τώρα;

Τρούμπας.— Μὰ τὸ τοῦ πῆς γιὰ τὸ Θεοῦ. Τοῦτος εἶναι σαλιάρ'ς, τὸ θὰ τοῦ διαλαλήσ' σ' οὐλοῦ τοῦ κόσμου.

Μανώλας.— Ἀρχοῦμαι νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι ἐξησφαλίσαμεν 1700 ψηφοφόρους ἀπροβλέπτους.

Τρούμπας.— Ζήτη ἡ γιαντρός! Ἡ γιαντρός τὸ ὁ Θεὸς βρὲ πιδιά! Ζήτη τὸν τὸν δυονῶν...

Ζαλακώστας.— Προτείνω ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ κάμωμεν νέαν ἐξόρμησιν κατὰ τετράδας, καὶ νὰ ἀναγγείλωμεν τὴν νίκην μας.

Εἶναι καὶ αὐτὸ ἐντυπωσιακὸν καὶ θὰ παρασύρῃ μὲ τὸ μέρος μας,

τοὺς μὴ ψηφίσαντας ἀκόμη. Ὅμιλῶ ὡς χρηματίσας ἄλλοτε ἀξιωματικός.

(Κυριακή ὥρα 1 1/2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ὁ Μανώλας εἶναι ξοπλωμένος στὸ κρεβάτι του καὶ τοῦ κάμουν ἐντρίβας).

Ώσημάκης.— Ὄστε, τὴν χάσαμε ὀριστικῶς τὴν ἐκλογὴ;

Τρούμπας.— Ἐμ' ἔξερὸν ἰγώ! Ἐδγετς λὲν γι' ἀριθμοί. (στὸν Ἄσημάκη). Βρὲ Ἄσημάκη! δὲ κ'ντᾶς τοῦ γιαντροῦ νὰ τὸν ρωτήσουμι μαθές, γιὰ τσέινου τοῦ μυστικῶ...

(Ὁ Μανώλας συνέρχεται καὶ ἀνοίγει τὰ μάτια του).

Μανώλας.— Μᾶς ἐξηπάτησαν οἱ 1700 ἀπροβλέπτοι. Μόνον 1000 ἐτήρησαν τὸν λόγον των.

Τρούμπας.— Κουλουτσούδια μὲ τ'ν ἀρίγαν! Τί χιλ' τσί ξιχίλ' μᾶς κουπανᾶς τώρα...

Μανώλας.— Οἱ χίλιοι κομμουνισταὶ ποῦ μᾶς ψήφισαν. Οἱ ἄλλοι ὅμως ἑπτακόσιοι ἐψήφισαν τὸν Τυθίμο... Αὐτὸ ἦτο τὸ μυστικόν.

Τρούμπας.— Ὄστι, τσί τσ' κομμουνιστάδεις πήραμι τσί πάλι κουκούλια τὰ κάναμι;

Ἄμ τότεσου, ἄσκ οὐλοσὸν Πινρόπουλος.

(πρὸς τὸν Λαλαῶν).
Βρὲ Θεόδωρι, αἰντὶ νὰ κατιβᾶγ'ς τ'ν εἰκόνα τ' προκουμμέν' ἀπ' τοῦ Κέντρου βρέ. Τσί νὰ σβύγ'ς τὸν τὰ λικτρικὰ λαμπιόνια.

Ὑσπρα ἀπὸ τέτοιου ριζίλιμα, ἄς μᾶς λείψιν τσ' οἱ ντουαναμάδεις!..

ΘΕΟΔΩΡΑ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Μολονότι κατὰ τὴν 1 1/2 μετὰ τὰ μεσάνυχτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν, ἐγένετο κατὰ τρόπον μυστικόν ἡ... ἀποκαθίλωσις τῆς εἰκόνας τοῦ κ. Μανώλα ἀπὸ τὸ ἐκλογικόν του κέντρον, τὴν ἐπαύριον

ὅλων ἀπροόπτως ἀνενεώθησαν αἱ δάφναι καὶ αἱ μωρσίνας ἐπὶ τοῦ ἐξώστου, ἐπηρεχόθησε δὲ καὶ ἡ ἀναστήλωσις τῆς εἰκόνας.

Ὁ βαθὺς ἱστορικὸς κ. Φωτῆς Δῆμος, ἐρωτηθεὶς διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶπεν ὅτι «ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται».

— Εἰς τὰ 842 μ. χ. — εἶπεν — ἐγένετο ἡ ἀναστήλωσις τῶν εἰκόνων ὑπὸ τῆς Θεοδώρας, καὶ εἰς τὰ 1934 ἡ ἀναστήλωσις τῆς εἰκόνας τοῦ Μανώλα ὑπὸ Θεοδώρου τοῦ Τρούμπα καὶ Θεοδώρου τοῦ Λαλαῶ.

Καὶ προσέθεσεν:
— Ὅτι λοιπὸν ἔκαμε μίαν Θεοδώρα, διατὶ τάχα δὲν θὰ τὸ ἔκαμαν δύο Θεόδωροι;

ΠΛΩΜΑΡΙΤΙΚΟ

ΚΙ' ΕΧΑ 'ΤΩ ΜΙ Τ' ΑΡΤΙΤΣ' (*)

Δώ τοι κάμπουσα χρόνια ήταν στού χουριό μας γή Δημητράς Γιαμουδίνης.

Έφτους, είχι μιὰ βάρκα τοι πάγινι σκ' Βρισιά τσίφρινι αυγά, κμάργια, τσ' δκ' άλλου ήβρισται τοι τὰ πούλι τσ' έβγαζι του καθμιρνόντι.

Ήνταν δμους τοι γκιβιζές τσ' είχι ένα κ'σούρ. Αμα πάγηνι μι κ' βάρκαντ τοι ββλιπι κανέναν να κατηβαίν' απ' τσ' Μιλίντας του δρόμου, αρχίνζι τοι φώναζι ύσαιμι ά τ' φουνάζουν «Κούκου».

Τότισου πλειά αρχίνα τὰ πάτιρμα, φώναζι δκ ήξιοι τσ' εν ήξιοι, τοι στρουζιλά τοι μακρυνά.

Μιά μέρα — σι' άρτύτσια ζαμάν' — πήγι σκ' Βρισιά τοι μάζουζι δυο καλαθίδις αυγά.

Ήβρι τοι καμπόσα άρτίτσια ζουντανά, πήριντα τσ' έβαλέντα μέσ σ' ένα καλάθ'.

Στου κάφινέ άμα πήγι, αρχινίσαν ά τ' φουνάζουν «Κο ύκο υ» τσ' ά τον πθέβγουν για να λέγ' λόγια ά γιλουν.

Ένας ρώνκιστουν : — Κ' έντα έχ'ς μέσ στου καλάθ' ; Πάτσι έχ'ς άρτίτσια, γιακι ήθιλα ά σκείλου σ' ένα κμπάρου μ ;.

Κίλουγια πήτσι ή Δημητράς άνοιγ' του καλάθ', τσ' έφγι ένα άρτύτς.

Κάν' ά τ' άρπάξ' κν' τσ' τσ' καλαθίδις τοι σπούν τὰ πειό πουλά αυγά. Έν άπουμείναν μηδι του ένα κάρτου.

Τότσι φτός λέγ' : — Κι' έχα 'γώ μι τ' άρτίτς ;

Έδγέτις τώρα τσ' ή Μανώλας έπαθένκ'.

Έ κάθουντουν ά βλέπ' κν' δλειά νι' τσι γκ' Κλινική ντι, μδ ήθιλι ά μπή Δήμαρχους.

Τώρα δά του χ'πά τοι δά λέγ' :

— Κι' έχα 'γώ μι τ' άρτύτς ; Κλ.

(*) «Τι δουλειά είχα εγώ με τὸ ὀρτύκι ;»

ΑΠΟΚΡΗΣ

Ανάμεσα από πολλούς που είδα μασκαράτους μασκαρεμένα έπρόβαλε κ' ή «Έννοια του Κράτους».

Αλήθεια ! Στο Ρωμαίικο άμασκάρευτο τί μένει ;

Ός κ' ή Βουλή μας βρέ παιδιά κν' αυτή μασκαρεμένη !

Οί μασκαράδες πέσανε στον Κρατικό μας πλουτο κ' είχαν δέν είχαν, μασκαρά τον κάνανε και τουτο..

Γιά λόγους φιλανθρωπικούς κ' έφέτος έχορέψαμε !

Φιλανθρωπία άμοιρη και σένα έμασκάρεψαμε !

ΕΦΘΑΣΑΝ έπίτηδες δια τούς χορούς και πρὸς χρήσιν των κυριών 20 τόννοι πούδρας, 30 τόννοι κοκκινάδι, και 400 τόννοι κρεγιόν.

ΜΑΣΚΑΡΑΤΕΣ

— Γιατί, γιατί να με ρωτάς καυμένο κν' άδολο παιδι άν πρέπει ή κοινωνία μας μασκαρεμένο να σε δη ;

Αρώτητα πειά σήμερα καθένας μασκαρεύεται γιατι άλλοιως πὸς διάβολο θα ζή να κοκορευεται ;

Ή μάσκα είν' ή δύναμις της έποχής παιδι μου μ' αυτήν ό κάθε άτιμος μ' άψιν προβάλλει έντίμου κν' άν είσαι κλέφτης ή φονήας και ξερείς και σκεπάζεσαι είσαι για άλλους σεβαστός τιμάσαι και δοξάζεσαι !

Ή κοινωνία δλόκληρη μιὰ μασκαράτα είναι.

Σάπιοι άν είναι οί γύρω σου και σὸ τὸ ίδιο γίνε.

Στης προστυχιές, τηςπροστυχιās και σὸ τή μάσκα, στήσε μὰ κύττα να μη φαίνεσαι εκείνο όπου είσαι...

Τήν άρετή να την κλωτσάς είναι θεά γρουσουζα.

Μόνο στούς άτιμους μπροστά ό κόσμος στέκει σουζα.

Ός τόσο καλό όνομα άν θέλης να κρατήσ

Στην προστυχιά σου πέρασε την μάσκα... Άρετής !

Παιδι μου ποιός έξήτασε τὸ βάθος ώς τὰ σήμερα ;

Τὸ βάθος είναι σύνεφο, άέρας, φύσκα, χίμαιρα.

Γιατι να πάμε τρέχοντας ξοπίσω άπ' τὰ σπάνια ;

Άξίαν έχει και τιμή μονάχα ή έπιφάνεια !

Στραβός είν' ό παληόκοσμος τὰ μέσα σου δέν βλέπει.

Κύττα λοιπόν να φαίνεσαι άπ' έξω καθός πρέπει

Στήσε τον άγιο άπ' έξω σου και μέσα τον μπερμπάντη.

Κάνε τὸ παληοκάρβουνο να φαίνεται διαμάντι !

Παιδι μου είσαι άνήξερος και της ζωής άθάρρευτος.

Ξεύρεις ποιός είναι μασκαράς ; Μονάχα ό άμασκάρευτος !

Μπορείς να βγάλης την τιμή με τρόπο στο ίκάντο ;

Όυτε λεπτό μη στέκεσαι καν' το παιδι μου, καν' το !

Άσε τούς βλάκες να πεινούν, και τούς ξυπνούς μιμήσου.

Σε περιβάλλον ψεύτικο μάσκα ψευτιάς δανείσου και την άτίμια για τιμή περνώντας, πδζα κράτα...

Ή κοινωνία δλόκληρη είναι μιὰ μασκαράτα !

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Άπό τον καιρό που ό χορός συνοδεύει την φιλανθρωπία δέν έμεινε ούτε ένας συμπολίτης που να μη φανή φιλάνθρωπος..

Άν την φιλανθρωπία άποφασίζαμε να την βγάλουμε ξεβράκωτη, δέν σάς φαίνεται πὸς θα γινόμασταν όλοι φιλάνθρωποι έξ' έπαγγέλματος ;

ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κάποιος φαρσέρ άπέστειλε πρὸς τον κ. Λαζανάν μιαν κάρταν, επί της όποιας έγραψε τὰ ακόλουθα :

Άξιότιμε κ. Λαζανά,

Άκολουθών τὸ αξίωμα καθ' ό πρέπει να συντρέχει κανείς τούς φίλους του εις τὰς δυσκόλους των στιγμάς, σπεύδω και εγὼ να σάς συντρέξω δια της παρούσης παρέχων λόγους παρηγορίας, δια την προχθεσινήν έκλογικήν σας άποτυχίαν.

Έπιληροφορήθην ότι έθλίβητε ύπερβολικά, πράγμα που τὸ εύρίσκω άδικαιολόγητον, δια τούς εξής δύο λόγους.

α') Διότι δέν είναι ή πρώτη φορά που άποτυγχάνετε, ούτε και ή τελευταία δά είναι και συνεπὸς δά έπρεπε να χαλυβδώσετε την ψυχήν σας εναντίον τοιούτων συνήθων εις ύμās άτυχημάτων, και

β') Διότι άπωλέσατε μεν τον Δήμον Μυτιλήνης, άλλ' ένεργήσατε τον Δήμον... Φωτίν.

Δήμος ό ένας, Δήμος κν' ό άλλος. Τι διαφορά ύπάρχει δηλαδή ;

Μυτιλήνη, 12)2)34.

Μετά φιλικῶν αισθημάτων

Φ. Κυλόπητας

ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ "ΒΟΥΡΔΟΥΛΑ,"

Πιγάδι. — Άν βλέπεις πηγάδι στον ύπνο σου τὸ κρατικό ταμείο θα πη πὸς άδειασε, κ' έτοιμάσου να πληρώσης καινούριες φορολογίες.

Όρνιο. — Όρνιο άν βλέπης που είναι ριχμένο με τὰ μουτρα σε πτώμα και τρώγει ακατάπαυτα, περι νέας αυξήσεως της μισθοδοσίας των βουλευτῶν θ' άκούσης να γίνεται λόγος.

Κόκκαλο. — Κόκκαλο άν βλέπης, προμηθεύσου μπόλικά μανδήλια για να κλάψης τὰ κατάντια του δημοσίου πλουτου.

Κρέας. — Κρέας άν βλέπης, σε χορό θα πās και θα χορτάση τὸ μάτι σου από γυναικεία σάρκα.

Άν τὸ κρέας είναι από μέρος μπουτιού, άσε τή γυναίκα σου στο σπίτι και πήγαινε μόνος σου στο χορό. Όρισμένως θα καλοπεράσης.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΙΝ

Έπί τή προβλέπει ότι θ' άκυρωθῆ ή δημοτική εκλογή, ό κ. Λαζανάς ανεχώρησεν εις Άθήνας δια να επιτύχη τον τεμαχισμόν και του Δήμου Θυτιλήνης όπως συνέβη με τούς Δήμους Άθηνων, Πειραιῶς και Θεσσαλονίκης.

Κατὰ πληροφορίας μας άσφαλείς ό κ. Λαζανάς θα ζητήση όπως εις περιπτώσιν επαναληπτικής εκλογής πρὸς ανάδειξιν Δημάρχου Μυτιλήνης ψηφίσουν μόνον τὸ Πυργί, τὸ Κέντρο, και ό Άλεφαντάς...

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ

ΓΝΩΜΗ ΜΟΥ ΔΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΝ

Άξιότιμος συμπολίτης ήρωτησε γνώμη μου δια εκκλησιν κυρίου Λαζανά.

Εις τοιούτον συμπολίτην, άπήντησον ως καθός ακολουθως :

Τόπος μας έφέντημ, άπό τινος άπαντας παραδο-

ζότητας να βλέπει έσυνήθισεν.

Βενιζέλος ως καθός έγκαταλείψας έξουσίαν, κίόρ, τοπάλ ως να λέγωμεν τυφλοί κουτσοί φιλάν άπαντες να αρχηγίζουν θέλουν, μπέ.

Όυτως πὸς και άξιότιμος κύριος Λαζανάς, έμεν Ντερβέν άγας έγινε, και να βαπτίξη έαυτον αρχηγόν λεσβιακού λαού, προσπαθίζει.

Ζεμάν χασταλιγι ντιρ, μπου ντά γκετσέρ για χό, ως να λέγωμεν άσθένεια έποχής είναι, άμα θέλει θα περάση και τὸ τοιούτον.

Εις Τουρκίαν έφέντημ, και Μπεκρη Μουσταφās μπιλέ, Σαντραζάμης έγινε.

Πολύς καιρός δέν έγινε άμά, νάσιλίσα όλνου, ως να λέγωμεν έτσι έφερε τύχη και έγινε.

Και χάλια Τουρκίας εις έποχήν εκείνην έρωτίζοντες να μάθουν, ούτως πὸς άπάντησις έδίδετο.

«Μπεκρη Μουσταφά Σαντραζάμ όλνου, βάρ άγνά άρτίκ».

Και χάλια ήμετέρας Λέσβου έρωτίζοντες σήμερα να μάθουν, θέλομεν θα λέγωμεν :

«Λαζανάς έφέντημ να αρχιγίζει θέλει».

Όνταν βάρ άγνά άρτίκ ως να λέγωμεν εκ τούτου συμπεραίνετε...

Ίστέ, γνώμη μου δια εκκλησιν ούτως πὸς έχει, βέρ σελάμ..

Γιοβανάκης

ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΙΣ

Άπόφρονήσεως άσφαλώς περίσσειαν τὰ τόξα έσβύστησαν τὰ φωτοβόλα και εις την μιαν της νυκτός και ήμίσειαν άποκαθήλωσαν τον μάρτυρα Μανώλα...

Έπίδειξις δέν έγινε, ούτε ντόρος... Είδος κηδείας ήτο από τὰς άπλās. Μακρόθεν ύστατο ό ευσχήμων Φόρος και παρὰ τήνείκονα έθρήνηι ό Λαλās.

Και ως άπετελείωσαν την ταφήν οί μαθηται οί τεθλιμμένοι επί του τάφου έθεσαν την κάτωθι [έπιγραφήν

λατινιστί γραμμένην : «Μανώλους, άντ καλπόρουμ μόρτους χεζόρουμ...»

ΤΗΣ ΠΡΟΚΟΠΗΣ

Μπορείς ένόρκως να τὸ πῆς — κν' εγὼ τὸ βεβαιώνω —

ότι γλυκά της προκοπῆς έχει ό ΔΟΥΚΑΚΗΣ μόνος.

ΑΙ ΘΑΥΡΟΝ ΚΑΙ

ΣΥΝΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

- Κλινική Μανώλα αὐτοῦ ;
- Μάλιστα.
- Ποιὸς στὸ Τηλέφωνον ;
- Μανώλας.
- Τὰ συγγραφήριά μου, κ. Δήμαρχε !
- Γραφεῖον Λαζανᾶ ;
- Μάλιστα.
- Κύριε, Λαζανᾶ, θὰ ἔχετε τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς ἀφήσετε νὰ ζήσωμεν καὶ σήμερα ;
- Ὁ ἱατρὸς Ἀθανασίου ;
- Μάλιστα..
- Γιατρέ μου, ἡ ἐγχείρησις ἐπέτυχεν, ἀλλ' ὁ ἀσθενὴς ἀπέθανεν...
- Γραφεῖον Ἀσημάκη Νικολαΐδου ;
- Ναί, Νικολαΐδης ἐδῶ, τί θέλετε ;
- Πάρτε τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀκυρώσεως τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς.

ΕΙΘΕ

Ἄπο τὸ μπάλλο γύρισες
κι' ὄλη τὴν ὥρα κλαῖς
γιατὶ τὴν καλτσοδέτα σου
τὴν ἔχασες, ὡς λές.

Ἄν χάθη ἡ καλτσοδέτα σου
κακὸ δὲν εἶν' μεγάλο.

Εἶθε νὰ εἶναι μόνο αὐτὸ
καί, ὄχι... τίποτ' ἄλλο !

ΟΥΔΕΝ ΜΩΡΟΤΕΡΟΝ...

Κατόπιν τῶν ἀφαντάσιων ἐξευτελισμῶν τοὺς ὁποίους ὑπέστη ὁ κ. Μανώλας — δεχθεὶς καὶ νὰ τὸν περιάγουν ἀκόμη ἐπὶ καθέκλας οἱ ἀγυροπαῖδες διὰ μέσου τῆς ἀγορᾶς — ἐδικαιολογήσαμεν πλήρως τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο ἀξίωμα τὸ διακηρῦτον ὅτι «οὐδὲν μωρότερον διδάσκαλόων, εἰμὴ ἱατροὶ ἤ σοφῶν».

Φαίνεται ὅτι Μανώλας τις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶναι ὁ δώσας τὴν ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ ἐκκηδῆσθαι τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτοῦ ἀξίωμα.

ΔΙΔΑΧΤΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μία κυρία, πολὺ ματαιόδοξη, παρακαλοῦσε ἐπίμονα ἀπὸ πολὺ καιρὸ τὸν γνωστὸ Γαλλο ποιητὴ Theophile, νὰ κάνει σύγκρισιν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἡλίου.

Ὁ ποιητὴς πού δὲν μπορούσε νὰ χωνέψῃ τὴν ματαιόδοξίαν, κατέβαλλε μεγάλη προσπάθεια γὰρ νὰ μὴ τῆς πῆ κανένα ἀπὸ τοὺς ἀμίμητους ἐκείνους σαρκασμούς, τῶν ὁποίων πικρὰν πείραν εἶχαν πολλὰς ἄλλες κυρίες τῆς ἐποχῆς του.

Μὰ, ἡ κυρία δὲν ἦταν μόνο πολὺ ματαιόδοξη, ἀλλὰ καὶ ὑπερβολικὰ ἐπειμὼν.

Μιὰ μέρα ὁ ποιητὴς ἦταν στὰ νεῦρα του καὶ αὐτὴ ἐπέμεινε νὰ τῆς κἀνῃ τὴ σύγκρισιν, ζήτησεν ἕνα χαρτί καὶ ἔγραψε τὰ παρακάτω.

Τί μου ζητᾶ λοιπόν, ἡ ὄχληρή ;
Νὰ τὴ συγκρίνω μὲ τὸν ἥλιο ;
[Τί ματαιότητα !

Εἶναι κοινός, καὶ εἶναι κοινή.
Ἄλλη καμμιά δὲν βρισκῶ, ὁμοίότητα !

ΒΑΝΤΟΥ ΡΗΓΑΝΗ

Κρασιά, ρακιά, καὶ κάθε εἶδος ἐκλεκτοῦ ποτοῦ φέρνει κατ' ἀνάγκην τὴ μάρκα τοῦ κ. Ματθαίου. Ὅταν σ' ἕνα μπουκάλι ποτοῦ δὲν βλέπεις τὸ ὄνομα **Ματθαῖος** βάντου ρήγανη.

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

Λαέ μου ! Σ' εὐχαριστῶ εὐλικρινῶς
διὰ τὴν πίστιν πού ἔδειξες εἰς τὸν ἀγῶνα
καὶ διότι ἠγωνίσθης σθεναρῶς
κάτω ἀπ' τοῦ Μανώλα τὴν εἰκόνα.

Ἡ νίκη τῶν ἀντιπάλων εἶναι φαινομενικὴ
καὶ τὴν ἐπέτυχον χρησιμοποιοῦντες τὴν Σολομωνικήν.
ἔνω ἡμεῖς τιμῶς ἐπολεμήσαμεν
καὶ ἠττηθέντες, ἐνίκησαμεν !

Διότι ὁ ἐκλεγείς κατόπιν τῆς κακομοιρίας
εἶναι Δήμαρχος μόνον τῆς Βαρεῖας
ἔνω κατὰ τὸν Φόρον — τῆς παρατάξεώς μας τὸν Δαντῶν—
ἔπρεπε νᾶναι δήμαρχος, τοῦ Κέντρου, τοῦ Πυργί, καὶ τῶν
[Ἀλεφαντῶν !

Τοιαύτην λοιπὸν ἀστείαν ἐκλογὴν
θίγουσιν τὴν τιμὴν τῆς ἡμετέρας παρατάξεως
δὲν τὴν ἀναγνωρίζομεν καὶ, μιμούμενοι τὸν Παναγῆν
τὴν δεχόμεθα μετὰ πολλῆς ἐπιφυλάξεως.

Νὰ τὴν προσβάλλωμεν δὲ ὡς εἰκὸς
πρώτιστον μας θὰ εἶναι μέλημα..

Θὰ τὴν προσβάλλωμεν λοιπὸν δικαστικῶς
εἰς τὸ... αὐτόφωρον πλημμέλημα !

Ἄλλ' ὡς πληροφοροῦμαι, πλεῖστοι ἐξ' ἡμῶν
ἀπὸ πολὺν κατέχονται ψυχῆς βρασμόν
καὶ ἐτοιμάζονται νὰ κάμουν συλλαλητήρια
διὰ νὰ ἐορτάσουν τὰ... νικητήρια !

Πρὸς Θεοῦ ! Νὰ σταματήσῃ ὁ βρασμὸς αὐτός !
Εἶν' ἐπικίνδυνον ἀρτίκοιο.

Ἐπάρχει βλέπετε χωροφυλακὴ καὶ στρατὸς
πού θὰ μᾶς κάνουνε ρεντίκοιο...

Μήπως ἐγὼ δὲν θέλω νὰ ἐξορμήσω ;
Δὲν εἶμαι τάχα σάρξ ἐκ τῆς σαρκὸς σας ;
Ἄλλὰ τ' ἀχλάδι, τὴν οὐρὰ τὴν ἔχει πίσω.
Γι' αὐτὸ καὶ μετριάστε τὸ θυμὸ σας !...

Ἄς τοὺς ἀφίσωμεν νὰ ζήσουνε κ' ἐφέτος
καὶ τοῦ χρόνου πλέον ἀνυπερθέτως
κάμωμεν τὴν ἐξορμησιν, τοὺς σφάζομεν
κ' ἐπικρατοῦμεν καὶ ἡσυχάζομεν !

Ὁ ἀρχηγὸς σας
Γ. Λαφαζανᾶς

ΕἰΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ

Εἶδαμε τὰς δυνάμεις σας, μετὰ τοῦ Λαζανᾶ
ἐν ἀγαστῇ ὁμοφωνίᾳ δρώσας
Κ' εἶπαμε : Μπράβο ἄρχοντες, ὡσανά !
Ἄξιός καὶ ὑπεράξιός ὁ μισθός σας !..

ΣΤΟΝ ΤΡΟΥΜΠΑΝ

Τὸ πανηγύρι τέλεψε, ὦ Τρούμπα μου ἀκριβέ
κι' ὡς μαζευτήκαν ὅλοι οἱ χαλῆδες
γύρνα καὶ σὺ παιδί μου στὸ τζεζβέ
καὶ ξαναψῆνε τῆλιο καὶ καφέδες...

ΣΤΟΝ ΖΑΛΑΚΩΣΤΑΝ

Ἔω Ζαλακῶστα ἠρωϊκέ, θερμοπαρακαλῶ σε
τόπο στὴν ἀνδροφόνον σου ὄργην ἀμέσως δώσε...
Μὴν κάμης διαδήλωσιν, μὴ συνταράξῃς τὴν ὑφήλιον
καὶ ἄφησε νὰ ζήσωμεν κ' ἡμεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον.

ΣΤΟΝ ΦΩΤΗ ΔΗΜΟΥ

Ἐπαναστάτη ἀσύγκριτε, ἀξίζεις χίλια ἐγκώμια...
Σὲ εἶδα πού κατέβηκες προχθὲς στὰ πεζοδρόμια
καὶ τὸ ζουνάρι ἄπλωσες λεβέντη γιὰ καυγᾶ,
καὶ εἶπα : Χαῖρε ἀθάνατε... Χορχόρ - Ἄγα !..

ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΤΥΧΟΝΤΑΣ ΤΑΒΕΡΝΑΡΗΔΕΣ

Βεβαίως, τὰ πολλὰ κεράσματα
προκαλοῦν μεθύσια καὶ ἄσματα
καὶ κουβέντες ἀπαραμίλου ὕφους...
Στὴν κάλπη ὁμως δὲν φέρουν... ψήφους !

ΠΟΥ ΠΗΓΕΣ ;

Ὅσο τὸ ἀποτέλεσμα ἀγνωστον ἦταν, γρίφος
εἰς ἕνα ἀδιάκοπο βρισκόσασιν πάνε κ' ἔλα.
Μὰ ὅταν ἀνεπήδησεν ἀπὸ τὴν κάλπη, τζίφος
πού πήγες καὶ ἐκρύφτηκες, ὦ Δουξ Ντὲ Παραντέλλα;

Ἡ ΠΛΕΟΝ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΕΣ ΜΑΣΚΑΡΑΤΕΣ

Ἐφέτος διὰ πρώτην φορὰν στὴν
πόλιν μας, εἶχομεν πολὺ ἐπιτυχη-
μένες μασκαράτες. Σημειώνομεν τὶς
καλλίτερες κατὰ τὴν κρίσιν μας :

Ὁ κ. Μανώλας, ὡς ὑποψήφιος
ἐπιεικότατος νὰ καταλάβῃ τὸ Δη-
μαρχεῖον.

Ὁ κ. Λαζανᾶς ἐκδίδων διαγγέλ-
ματα ὡς ἀρχηγὸς κόμματος.

Ὁ κ. Φωτῆς Δήμου, ὡς ἐπανα-
στάτης ὀδεύων διὰ νὰ καθαιρέσῃ
τὸν κ. Δήμαρχον.

Ὁ κ. Λαλάς, ὡς διδάκτωρ τῆς
ἐλληνοσανοκριτικῆς.

Ὁ κ. Γκράβαλης ὡς Βάχχος.

Ὁ κ. Τρούμπας ὡς διοργανωτὴς
διαδηλώσεων.

Ὁ κ. Ζαλακῶστας ὡς Ναπο-
λέον μετὰ τὴν μάχην τοῦ Ἄου-
στερλίτς.

ΕἰΣ ἩΣΑΝ ΠΡΟΒΛΕΠΤΙΚΟΙ

Οἱ φροντίσαντες νὰ ἀναρ-
τήσουν παρὰ τὸ Γυμνάσιον τὸ
πανί μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν : «**Μα-
νώλας-ἠθική**» δὲν ὑπῆρξαν διό-
λου προβλεπτικοὶ ἄνθρωποι.

Ἐὰν ἦσαν προβλεπτικοὶ θὰ
ἄφιναν μακρύτερον τὸ πανί,
ὥστε τὴν ἐπαύριον τῆς ἐκλο-
γῆς, νὰ προστεθῇ καὶ ἡ λέξις
«**κουρευλισμένη**».

Ἐτοίθ' ἀνεγίνωσκε κανεῖς,
ἐπιτυχῶς συμπληρωμένην τὴν
φράσιν :

«**Μανώλας - ἠθική - κουρευλι-
σμένη**».

Ὁ «ΧΟΡΧΟΡ ΑΓΑΣ»

Ἐπὶ προγράμματι θεατρικοῦ
ἀναγγέλλοντος παρῶσασιν τοῦ
«**Χορχόρ Ἀγᾶ**», τὰ συνεργεῖα
τοῦ κ. Μανώλα ἐκόλλησαν τόσας
φωτογραφίας του, ὥστε κατέκαλύ-
φθη ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα.

Ἀπέμειναν μόνον ἀκάλυπτοι αἱ
λέξεις «**Χορχόρ Ἀγᾶς**».

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔβλεπε
κανεῖς τὸν σωρὸν αὐτῶν φω-
ταγραφιῶν τοῦ «διαπρεποῦς» καὶ
κάτωθεν ἀνεγίνωσκεν «ὁ **Χορχόρ
Ἀγᾶς**».

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ

Μεταξὺ τῶν διαφόρων προκηρύ-
ξεων τὰς ὁποίας διένειμε ἡ Λαζανο-
μανωλικὴ παράταξις, ὑπῆρχε καὶ μία
χειρόγραφος, ἡ ὁποία ἔλεγε τὰ ἑξῆς :

«**Μὴ ψηφίσετε τὸν Πετρό-
πουλο διότι ἐὰν ἔχετε ὁμορφὴ
γυναῖκα θὰ σᾶς τὴν πάρῃ !**»

Ὁ γράψας ἐστήριξεν ἄρα γὰρ τὴν
γνώμην αὐτὴν ἐπὶ φημῶν, ἢ μήπως
εἶναι παθῶν καὶ ὀμιλοῦσεν ἐκ πείρας ;
Ἴδου μία προκήρυξις εἰς τὴν ὁποί-
αν ἀπαραίτητος ἦτο ἡ ὑπογραφή,
τοῦ γράψαντος...

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ

— Γιὰ στάσου νὰ σὲ δῶ καλ-
λίτερα βρὲ παιδί...

— Ὅριστε κύτταξέ με ὅσο
θέλεις.

— Μὰ ἐσὺ παιδί μου οὔτε νὰ
μιλήσῃς μπορούσες οὔτε νὰ φᾶς.
Πῶς διάβολο τὰ καταφέρνεις
τώρα ἔτσι περίφημα.

— Ὁ διάβολος δὲν ἀνακα-
τεύθηκεκαθόλου. Ἐπῆγα ἀπλῶς
στὸν μοναδικὸ τεχνίτη τῶν
δοντιῶν τὸν εὐσυνειδητὸ ὀδον-
τοῖατρό μας κ **Συνόδην Συνό-
δους**. Μοῦ ἀνακαίνισε τὸ στόμα
μου καὶ μαζὺ μ' αὐτὸ καὶ τὸ
στομάχι μου...

ΚΥΡΙΑΚΗ

18 Φεβρουαρίου 1934

Τὸ Φύλλον Δρ. 2.

Βούρδουλας

Διεύθυνσις:

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΩΦΩΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ

Ἔτησια Δρ. 100
Ἐξάμηνος » 55

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἐξωτερικοῦ
Δολ. 2 Σελ. 10
Φρ. Γαλ. 40

Τηλέφ. 341

ΕΝΑΣ ΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟΥΣ ΜΑΣΚΑΡΑΣ

Ἰχτές τοῦ βράδ' ἦσαν στοῦ σπίτι μ' καμπόσ' μασκαράδες, γιατί κάθε χρόνου τόχου σὶ καλὸ νὰ κάνοῦ τὸ ἰγὼ ἓνα κουβαρνταλί' μὲς στ' ἀπουκρογιές. Οὐλί-ν-τον εἴνταν στοῦ κέφ' τὶ τραγ'δοῦσαν μὴ κατ' ἀκριγουφουνάρις, πὸ σ'κώσαν οὐλον τοῦ μαχαλά στοῦ πουδάγ'.

Κανέναν δὲ γνουρίσαμε, μόν' ἓνα τ'λαρά, τὸν σουσουμάσαμε μὴ τὸν Ἀργύρ' τὸν Κατζοῦνον, τὸ ἓναν ἄλλον, ἀψ'λὸ ἴσαμε τὸν νταβάν', μὴ τοῦ Φουκέλλι' μας. Ὡς τόσου αὐτοὶ εἶχαν νὰ κἀν μὴ τὰ θ'κάν-ν-τον, τὸ ἰμάς τὸ ἄλλι' δὲ μᾶς ποτλιοιλουγαριάζαν.

Ἄμα γίν'ται μοαν'χτα σ'κουθη-καν οὐλί' νὰ πᾶν στοῦ χορὸ, τὸ ἔδγιτς μᾶς ἀνιγκρογιώσαν τὸ ἰμάς. Ἰγὼ δὲν ἴδιλα νὰ πάγου, ἀμ' ἔλα ντὲ πὸν φουναζάν οὐλί' νὰ πάγου μαζί-ν-τον. Εἶδα τοῦ λοιπὸν τὸ ἀποῦδα, τὸ ἀπουφάγ'σα νὰ τ'ς ἀκλουθήσου, γιὰ νὰ μὴ χαλάσου τοῦ χατίρ'ν-τον. Κατέβασ' ὀριξ' νᾶρτ' μαζί μας σὶ γῆ Θόδοιρους ἢ γι' ἀν'ψ'ός-ι-μ'. Αὐτὸς μασκαρεῦ-τ'ται Μακιδόνος, τὸ ἰγὼ ἴβαλα γιαλιά, πῆρα τὶ μᾶν οὐμπρέλλα τὸ ἔκανα τὸν κῆρ Δημητρὸ τοῦ Μπουγιούκα, τοῦ κ'τσό.

Σάν ἰπαμι στοῦ «Πάνδιγιου»,

δὲν ἀπόμ'νι ἄθριπους νὰ μὴ σ'κουθη γιὰ νὰ μᾶς δῆ. Ἐνας ἀπ' τ'ν ἱπιτρουπῆ μᾶς πῆρι τσόλας τὸ μᾶς ἴβαλι σ' ἓνα καλὸν τόπου, γιατί εἶπι πὸνς γνώρ'ζι ἰμένα: «τοῦν κῆρ Δημητρὸ τοῦ Μπουγιούκα», ἀπ' τὰ παλιὰ τὰ ζαμάνια. Εἴνταν λέγ' τσιράκι στοῦ γραφείου τ', τόπισου πὸν γῆ κῆρ Δημητρὸς πῆρι γραμματ'κὸς στ' Μπουναζοί.

Ἰγὼ κλουδουγύρ'ζα ἀπάνου τὸ κᾶτου, τὸ δὲ βρέθ'ται κανέναν νὰ πῆ πὸνς εἴνταν ἄλλους ἀπ' τοῦν κῆρ Δημητρὸ.

Σὶ λίγου οἱ γι' ἄλλι' τοῦ στρώσαν στοῦ πηουτὸ, τὸ τὸπισου πλᾶ γίν'ται ἀλαλᾶς χαρβαλᾶς. Μὴ βύλαν τὸ ἰμένα τὸ ἴγια δυὸ κρασιὰ μὴ τοῦ ζόρ'. Πίσου πίσου, σάν ἀνάργιμι γῆ κόσμους, σ'κώθ'ται ἢ γι' ἀν'ψ'ός-ι-μ' νὰ χουρέψ' τοῦ μπαλαμπάνι', ἔδγιτς πὸν χο-ρευγίν γοί Μακιδόνι'. Σῆκουσι μα-ζὶ τ' τὸν τοῦ Φουκέλλι' μας τὸν Κατζοῦνον. Γῆ κόσμους πα-ράτ'σι μὴ μᾶς τ'ν κουβέντα τὸν γλέντ', τὸ ἴβλιπ' ἰμάς. Τοῦ Φου-κέλλι' μας μιρακλάντ'σι, τὸ σὶ κἀθὶ βόλτα π' κἀναμι, ἔσπα τὸ ἀπ' ἓνα πουτήρ'. Τόπισου πλᾶ μὴ κουπιλλουδα, ἀπ' τοῦ δεῦτερου τοῦ μπακουνέλλι, δὲ βάσταξι τὸ ἔστουπι τὸν φιλί'σι τοῦ Φουκέλλι' μας. Ἐφ'γι ὀμιους γῆ μ'τσούνα τ'ς τὸ φάν'ται ἓνας μουστακαλῆς μὴ γ'νι-

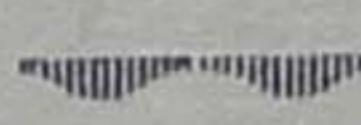
ταίσ'α ρουχα. Γῆ Κατζοῦνον δὲ βάσταξι πλᾶ τὸ ἔμπ'ξι ἓνα κἀκα-νου, πὸν πῆρι τὸ ἦρι τοῦ «Πάν-διγιου».

Τοῦ Φουκέλλι' μας πῆρι φουτιά, τὸ πῆρι ἀπάνου νὰ χουρέψ' τοῦ λόγου ἀπ' τοῦ μουστακαλίδ'κου τοῦ κουπιλλ'δέλλι'. Ἀνβῆκαμι τὸ ἰμεῖς, γιὰ νὰ τ'ς χουρίσομι, τὸ ἴδγιτς γίν'ται μγάλου πατιρντὶ τὸ γι' ἀστουνομίγια ἦρι τὸ μᾶς εἶπι νὰ φύγομι.

Ἄμα βγαίναμι ἀπ' τοῦ «Πάν-διγιου» ἔρχιτι κουντά μας ἓνα πιδὶ τὸ μᾶς δίν' τοῦ λουγαριασμοῦ. Ἰγὼ τόπισου εἶπα στοῦ γραφονί' νὰ πιδᾶσ' ἀπ' τοῦ γραφείου μ' νὰ πᾶρ' τ'ς παραδῆς.

Τὸ ἔδγιτς σῆμρα θὰ πᾶγ' γῆ λιγάμινους στοῦν κῆρ Δημητρὸ τοῦ Μπουγιούκα, νὰ χουρέγ' νὰ τὸν πληρώσ'. Δὲ π'στεύγου ὡς τόσου νὰ μὴ δώσ' τ'ς παραδῆς γῆ κῆρ Δημητρὸς, ἀφοῦ οὐλί' μὲς στοῦ χορὸ τὸν γνουρίσαν.

Βασίλειος Ἀποῦκος

ΣΕ ΚΑΡΙΚΑΤΟΥΡΑ

Τὰ μούτρα σου κορίτσι μου πάθανε τέτοια φιάσκα ὥστε σοῦ εἶναι περιττὴ τοῦ φαίνεται ἢ μάσκα!

ΣΤΟΥΝΤΙΟ

“ΛΕΣΒΟΣ ΦΙΑΜ”

Γ. Δαζανᾶ: «Ἄν ζῆτε σῆμε-ρα τὸ ὀφείλετε εἰς τὴν ἔκκλη-σὶν μου».

Ι. Μανώλα: «Ἡ ψυχὴ μου εἶναι περίλυπος μέχρι θανά-του».

Ἀσημάκη Νικολαίδου: «Οὔτε φέτος κατωρθώσαμεν νὰ τὸν φᾶμε».

Δ. Ψωμαδέλλη: «Ἡ κάρτ-βιζιτ μου, μ' ἔφαγε».

Ἀθ. Γκράβαλη: «Δυστυχῶς ἠττήθημεν ἀρχηγέ!»

Δ. Δουκαρέλλη: «Ἐμ πὼς εἴνταν κριμα τὸ ἢ Μανώλας;»

Π. Διόλιου: «Εἴκοσι καὶ δύο, ἀριθμὸς 22».

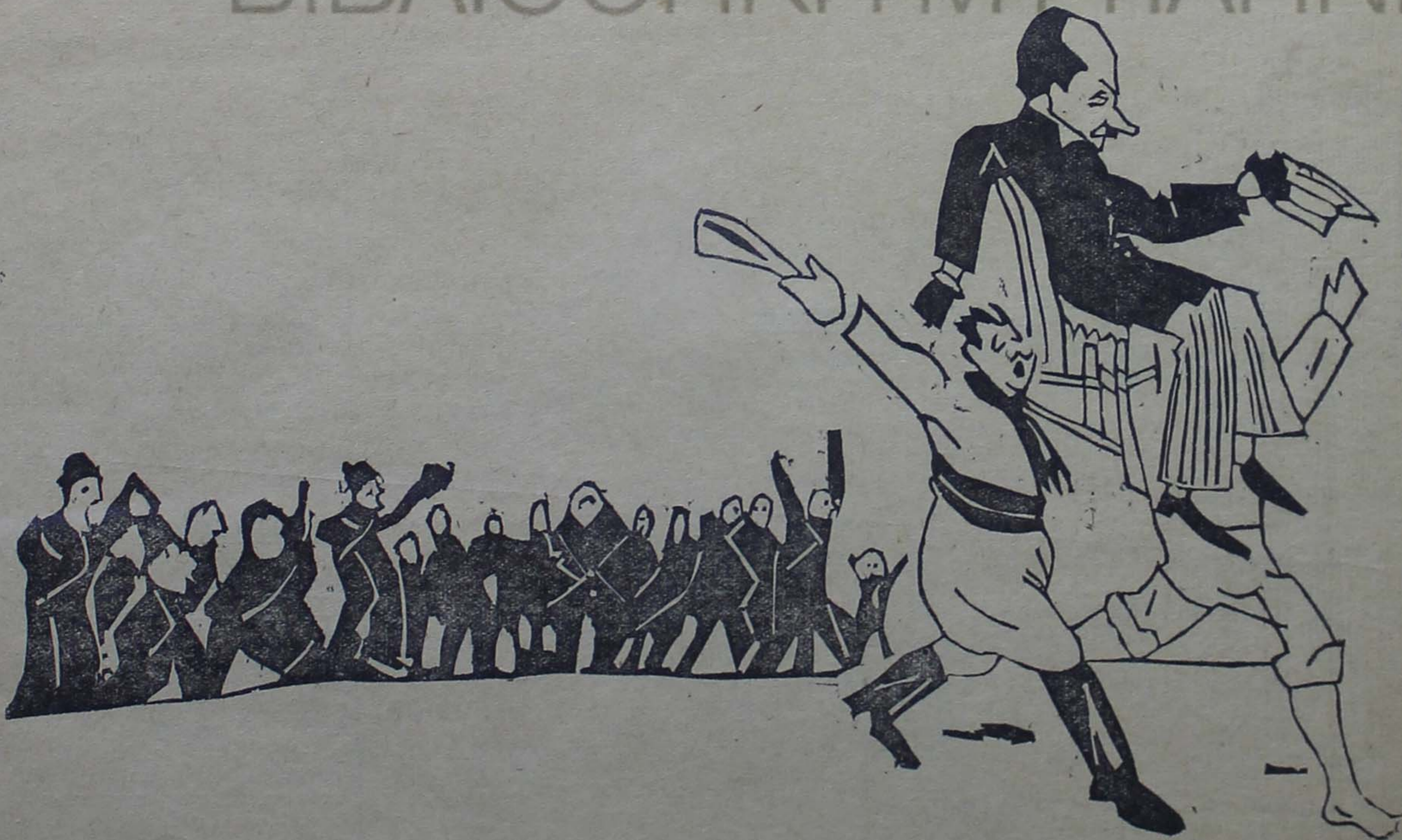
Θ. Τρούμπα: «Ἄλλι' φουρά θὰ κυττάζου μόνου τοῦ καφι-νέ μ'».

Φωτὴ Δήμου: «Θὰ κατεβῶ στὰ πεζοδρόμια καὶ θὰ τὸν καθαιρέσω».

Ζαλακώστα: «Ὁ Μπατρας μὲ πῆρε στὸ λαιμό του».

Θ. Δαλαῖ: «Βγαίνου ἀπ' τὴ μισουψηφία» (μειοψηφία).

Ἡ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΜΑΣΚΑΡΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ἐρ...χε...ται, ἔρ...χε...ται... ἢ... κεραμύδα!...